

EL PEIX SALVA LA TERRA

Sóc un peix i el meu amic és la terra. Tot va

començar quan la terra em va dir que tenia

una missió per mi. La missió era que la

terra no estigui bruta. Vaig anar nedant

a tots els mars i vaig trobar el meu

germà amb un plàstic a la cua.

La terra em va dir, per això t'he dit

la missió.

Li vaig treure el plàstic i li vaig dir a

una balena que estora al meu costat que

tots els peixos netegin el mar.

Hi havia persones al meu costat i els

hi vaig dir si li podien dir a les persones
que no embutessem tant.

Així vaig aconseguir la missió.

ESTEM MALTRACTANT A LA TERRA

Hi havia una vegada un planeta maltractat, que estava espantat perquè pensava que li faltaven pocs anys per morir-se. Li feia mal la panxa perquè tiraven molta llocassa. Tenia altres problemes com que també li feia mal el cap, les cames, tot... perquè la maltractaven. La Terra va sortir per la tele perquè estaven fent un programa de l'espai i va aprofitar per avisar de que si ella mor, tots morirem.

LA TERRA ESTA EMPRENYADA!!

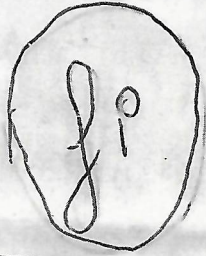
3r

En un poble petit la gent era molt egoista i no pensaven en el nostre planeta la Terra. El rei i la princesa sabien un secret del poble, que tot hom desconeixia un poble que era responsable. Aquesta es la historia del cavaller Sant Jordi. El poble era un desastre, pel Terra hi havia: papers, vidres, embassos... I feien altres coses dolentes com per exemple: tiraven la brossa riu, al mar i a la natura en general.

Un dia a la Terra se li va acabar la paciència i va cridar a un drac. La Terra va donar poders al drac amb la condició de que no fes mal a ningú, que es comportes bé a la Terra. Doncs així va ser com el drac va anar al poble. Quan va arribar al poble va presentar-se i va dir el drac: Hola sóc el drac Crac i sóc el germà d'en Drac el drac que va matar en Jordi. A partir d'ara qui faci alguna cosa que faci sentir malament a la Terra morirà. Un ciutadà va preguntar-se: I per que fem cas a un drac ximple vermell i amb cervell de mosquit? El drac se'l va menjar amb molt de gust i es va llepar els dits. Mmmm... Que bo! De cop i volta va apareixer el cavaller Sant Jordi. Visca estem salvats! Van dir tot hom. Llavors en Jordi va donar-li ben fort amb la llança, però com la Terra va donar poders al drac no el va poder matar i el drac li va donar amb la cua molt fort al cavaller. Després van portar en Jordi a l'hospital.

La princesa, el rei i el pobre Sant Jordi van parlar i van decidir que el poble hauria de tornar

a ser responsable. Doncs així va ser com el poble es
va responsabilitzar en la cura de la Terra. Llavors
el drac va marxar a donar més lliçons a altres pobles
i la Terra es va posar una mica més contenta i el drac
va vomitar el noi que es va menjar.

Il·lustradora

Esriptora:

SHIRA

LA TERRA ENS NECESITA!

La Terra ens necessita... La Terra ens necessita i ens està cridant, però nosaltres no l'escoltem, ni la veiem, ni tant sols la notem gràcies al mal que li estem fent.

La Terra ens necessita, ens ho ha donat tot (la vida, els animals, la llum, l'aire, etc) i nosaltres a ella res.

La Terra ens necessita i ens està cridant... ens està cridant que l'ajudem i nosaltres només més mal li estem fent: la contaminem, alguns incendis provoquem, i la tala d'arbres innecessària no parem.

AJUDEU-ME!...

... Ens està cridant la Terra, i com no l'escoltem no la respectem.

La Terra ens necessita... Però no l'ajudem.

Resumint: que només més li estem fent.

La Terra ens necessita i ens està cridant...
Ajudeu-nos a ajudar-la. Podem viure d'una manera
millor... sense tala d'arbres innecessària i foc
ni contaminació.

La Terra ens necessita...

Ajudeu-nos a fer de la Terra
un lloc millor!

Deu haver-hi una altra manera
de viure!

LA TERRA ENS NECESSITA!

Pseudònim: La Terra

Curs: 4tC

PER QUÈ TOTS M'ODIEN?

Sempre em despertava amb el mateix pensament per què tots m'odiaven?, aquesta pregunta sempre resonava al meu cap. Potser és que havia fet alguna cosa dolenta o potser algun familiar meu havia matat a un famós president, però això no podia ser perquè mai havia tingut família, ni amics, sempre havia estat sol. Així va ser com per enèrma vegada m'adonava de la patètica vida que tenia. No valia el meu nom en referència a mi com ampolla de plàstic, vivia en el Terra d'un porc tot em miraven però mai ningú feia res, totbee havia viscut dins d'una paperera fins que el vent em va fer caure a Terra. Però un dia ho va canviar tot o gairebé quasi tot, aquell dia va haver una gran tempesta, el vent em va portar fins la deixalleria del poble allà va ser on em van

reciclar i omple el meu plàstic van
fabricar un pot de gel hidroalcolic
que va ser comprat per una classe
de l'escola Santa Margarida i el
Menjar per ser més exacte la de 5^èB.
així va ser com em vaig adonar
que si el podia convertir i ja era un
exemple.

LA TERRA ENS CRIDA

Avui us explicaré una història que us farà reflexionar de les coses que està passant en el nostre planeta.

Hi havia una vegada un estel que es deia Tomi i el seu propietari era el Ramon, un nen ric amb moltes joguines.

Un dia el Ramon va tirar al Tomi sense ninguna raó i va anar volant pel cel. El Tomi estava trist perquè el van llençar. Estava tan trist que va decidir anar a fer una volta pel món.

Primer va passar pel Pol Nord i va veure que la major part dels casquets s'estaven trencant, i un quasi li va caure sobre seu.

El Tomi va marxar del Pol Nord i va anar a una fàbrica molt gran on produïen molt de fum i quasi es crema.

Es va adonar que no podia aguantar molt de temps en una fàbrica i una corrent d'aire el va portar a l'oceà Atlàntic.

Es va allunyar 3.000 km de la costa i al cap de dues hores es va trobar amb una illa de plàstic com tres vegades França!

Mentre volava per aquella illa de plàstic el va enxampar una ampolla, que també era de plàstic. Hores i hores en aquella muntanya plena de brutícia amb tota mena de material, com per exemple: rodes de cotxe, bosses de plàstic, joguines...

El Tomi, mentre anava navegant amb la brutícia pel mar, va veure una illa que estaven tallant els arbres excessivament, cosa que era molt trist de veure.

Per fi el Tomi va arribar a terra, va estar dos dies i mig al mar. Va anar a parar a un camp de refugiats que estava al costat de la platja on el van tractar com si fos un tresor valuossíssim. Cada dia jugaven amb ell, fins i tot se l'anaven tornant entre els nens.

El Tomi va decidir quedar-se amb els refugiats. Es va donar compte que ells, els refugiats, el cuidaven millor que el Ramon i va cridar:

-La terra ens crida!

INSPIRAT EN FETS REALS

MY NAME IS JEFF